

[Arne Bjerregaard]

snakker om, for at fastfryse indtægter. Jeg gad vide, om det er, fordi en førende socialdemokrat i Nordjylland sagde: nu skal vi have de dovne landmænd til at bestille noget. Jeg ved ikke, om det er det, der er gået i blodet på regeringen, så den mener, at nu skal vi ad den vej sørge for, at de dovne landmænd kommer til at bestille noget. Det kunne se sådan ud.

Lad mig sige, at landbrugsministeriets eget forskningsinstitut, det såkaldte jordbrugsøkonomiske institut, selv har udregnet, at den gennemsnitlige timefortjeneste for en landbruger er ca. 14 kr., helt nøjagtigt 13 kr. og 79 øre pr. time. Og så mener jeg i grunden, de burde komme ind under lavtlønsgruppen, som vi sørger for dog får en lønstigning, som vi sørger for det modsatte, at de faktisk får et fald, idet man ikke tager udgifterne ved devalueringen med ind i sine beregninger.

Jeg forstår altså ikke, at skatteministeren ikke vil forstå, som det er sagt ved andre erhvervslove, at skal vi sørge for, at der bliver noget til os andre – jeg havde nær sagt: som ikke laver en døjt, men som i al fald ikke produktionsmæssigt har betydning – så må vi i al fald stimulere vort erhvervsliv. Så kan det ikke være rimeligt på det tidspunkt, i denne situation, at ramme et erhverv, som har 13 kr. 79 øre i timen for en mægtig arbejdsindsats, og som vi er nødt til at sørge for laver endnu mere, for at vi kan få en forøget valutaindtjening, så vi kan komme ud af vores dilemma med hensyn til vores underskud.

Se, i en anden situation ville vi gerne have været med til at snakke om en arealafgift – vi har snakket om det mangfoldige gange. Lad os fremme den animalske produktion i Danmark ved at gennemføre en arealafgift. Det ville man ikke, dengang situationen var mulig, da situationen til det var gunstig. I den nuværende situation er det ganske umuligt at gennemføre den slags, det er landbruget alt for betrængt til. Derfor er man nødt til at sige, eller vi er i al fald nødt til at sige: vi kan ikke være med til at lægge disse ekstra byrder på landbruget. Det er, ja, jeg havde nær sagt umenneskeligt, men det er da også produktionsmæssigt urimeligt.

Hvis skatteministeren vil være så venlig at forhøre sig ude i de forskellige landboforeninger om, hvorledes det står til med investere-

ringen i disse dage i dansk landbrug, så vil han få den klare besked, at den er gået totalt i stå, og at der er blevet mangfoldig flere arbejdsløse, for efter det, der er fremlagt, har man ingen tillid til, at vi herindefra vil give det rimelige vilkår at arbejde under.

Jeg synes, skatteministeren og hele regeringen skulle betænke, at vi i den nuværende situation må føre netop den omvendte politik. Det ville have glædet mig overmåde meget, hvis de 400 mill. kr. havde været tilskud i stedet for noget, man tog fra dem. Det ville have givet flere arbejdspladser, det ville have givet større produktion, det ville have givet mindre valutaunderskud. Det må man dog lære at forstå, så længe man vil bevare et privatkapitalistisk system. Men selvfølgelig, hvis man har en anden målsætning, så skal man fortsætte ad den vej.

Ib Christensen (DR):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at retsforbundet er tilhænger af fuld grundskyld og derfor også parat til at tage ethvert skridt i retning af at inddrage mest muligt af jordrenten i de offentlige kasser.

Når det er sagt, sådan for en ordens skyld, vil jeg gerne sige, at vi beklager, at regeringen kun foreslår en statsgrundskyld på landbrugsjord. Derved bærer regeringen jo ved til hetzen mod det, man i visse landbrugskredse kalder særskatten på produktionsjord, uagtet at forholdet altså hidtil har været det, at landbruget er blevet særbehandlet på en anden måde end den, det nu skal særbehandles på, idet staten, det vil sige alle skatteydere, i årene, før vi kom ind i EF, betalte den amtskommunale grundskyld, hvad den sandt for dyden ikke gjorde for alle andre skatteydere og ejendomsbesiddere. Siden 1977 har forholdet været det, at der kun er 13 promille amtsgrundskyld på landbrugsjord og gartnerijord, medens der er 15 promille på al anden jord, så landbruget er altså blevet særbehandlet indtil nu i lange perioder. Nu bliver man altså særbehandlet på en måde, man ikke rigtig synes om fra visse organisationsleders side.

Men uagtet at man kunne sige, at nu må landbruget have en anden form for særbehandling end hidtil, da der kommer en devalueringsevinst, så vil vi sige til regeringen, at det er psykologisk uhyre uklogt at lave den-